

Dosar nr.

- contestație act administrativ fiscal -

ROMÂNIA
TRIBUNALUL SUCEAVA
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA NR. 6655
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN 27 OCTOMBRIE 2011
INSTANȚA CONSTITUITĂ DIN:
PREȘEDINTE :
GREFIER :

Pe rol, judecarea acțiunii având ca obiect „contestație act administrativ fiscal”, formulată de reclamanta S.C. „S.R.L. Suceava – prin administrator judiciar

Suceava, cu sediul în str.

Suceava, în contradictoriu cu pârâtul **MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE – A.N.A.F. – DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE** Suceava, cu sediul în str. jud. Suceava.

Dezbaterile asupra cauzei de față au avut loc în ședința publică din data de concluziile părților fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, redactată separat și care face parte integrantă din prezenta și când, pentru a da posibilitatea reprezentantului reclamantei de a depune concluzii scrise la dosar, pronunțarea a fost amânată pentru astăzi,

După deliberare,

INSTANȚA

Asupra cauzei de față, constată:

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe sub nr. reclamanta S.C. „S.R.L. Suceava – prin administrator judiciar Suceava, în contradictoriu cu Ministerul Finanțelor Publice – Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția generală a Finanțelor Publice Suceava – A.F.P.C.M. Suceava, a solicitat anularea Deciziei de impunere nr. a Deciziei nr. a Raportului de inspecție fiscală generală nr. și a Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr.

În motivarea cererii sale, reclamanta a arătat că prin adresa înregistrată la organul fiscal sub nr. a îndeplinit procedura prealabilă prevăzută de art. 7 din Legea nr. iar acesta nu a formulat nici un răspuns.

În fapt, în urma inspecției fiscale generale la societate, s-a stabilit în mod eronat că imobilul achiziționat în luna august 2008, situat în loc. este de fapt locuința folosită de administratorul societății și că această achiziție nu are legătură cu operațiunile economice imposabile.

În realitate însă, administratorul societății deține teren și locuință în orașul Salcea, jud. Suceava, construită pe teren dobândit de la părinți și nu a fost niciodată interesat să plece din această localitate. A precizat că actualul sediu din mun. Suceava, str. este impropriu desfășurării activității de distribuție și asistență tehnică acumulatori auto, fiind nevoiți să desfășoare activitățile specifice pe o suprafață foarte mică de teren, ocupând de multe ori spațiul public. De asemenea, este afectată și activitatea de birou datorită spațiului mic, motiv pentru care, pentru a desfășura activitatea într-un mod eficient, a considerat

Dec. 8/2011

Dosar 64/2011 - OPERAT REGISTRU 02.06.20

31

necesar achiziționarea unui imobil care să-i permită dezvoltarea în condiții civilizate, însă proiectul nu a fost realizat având în vedere criza economică.

Astfel, consideră că afirmația organului fiscal cum că a achiziționat imobilul pentru folosința proprie nu corespunde realității iar faptul că scopul pentru care a fost achiziționat imobilul nu a fost atins nu îi este imputabil. Pe de altă parte, imobilul din loc. , pentru care achită statului impozitul aferent, este proprietatea societății dar nu este folosit de administratorul acesteia.

A mai arătat că afirmația organului de control cum că dobânzile bancare și amortizarea imobilului nu sunt cheltuieli deductibile este abuzivă și de natură a descuraja orice proiect de investiții pentru dezvoltare în condițiile financiare pe care le apreciază oportune la un moment dat. Astfel, măsurile dispuse de către organul de control, respectiv calcularea impozitului pe profit aferent prețului imobilului achiziționat în luna august 2008 și a majorărilor de întârziere aferente sunt abuzive din moment ce nu corespund situației reale prezentate la data controlului.

Referitor la împrumutul de lei, reclamanta a arătat că este nejustificată considerarea acestei sume ca fiind dividende atâta vreme cât această sumă a fost împrumutată și urma să intre în contul societății și nu a administratorului.

Prin întâmpinarea formulată, pârâtul a solicitat respingerea acțiunii, ca nefondată.

A arătat că imobilul achiziționat de societatea reclamantă în luna august 2008 nu are legătură cu operațiunile economice impozabile întrucât nu a fost declarat ca punct de lucru la organele fiscale abilitate, nu s-au obținut venituri care să justifice achiziția acestui imobil, acesta fiind achiziționat în scopul utilizării personale a asociatului, fiind o casă de locuit și nu o altă construcție în care să se poată desfășura o activitate economică.

Astfel, a fost stabilit un impozit pe profit suplimentar de plată pentru anii 2008 și 2009 în sumă de lei, precum și majorări de întârziere de lei.

Referitor la impozitul pe dividende a arătat că achiziția imobilului fiind făcută în folosul asociatului unic al societății, tranzacția a fost reconsiderată, plata sumei de lei reprezentând dividende nete neridicate de acesta.

De asemenea, la data de societatea a plătit prin bancă către S.C. „ S.R.L. suma de lei fără să existe tranzacție economică între cele două societăți sau un contract de împrumut. Întrucât nu a existat un înscris dovedit al împrumutului către S.C. „ S.R.L., între reclamantă și S.C. „ S.R.L. nu au existat obligații, iar suma nu a fost returnată până la data controlului, s-a considerat că plata a fost făcută în favoarea acționarului și reprezintă dividende nete neridicate.

Astfel, a fost stabilit un impozit pe dividende suplimentar de plată pentru anul 2008 în sumă de lei și majorări de întârziere aferente de lei.

Referitor la Decizia pentru nemodificarea bazei de impunere nr. pârâtul a invocat excepția lipsei de interes în contestarea acesteia întrucât prin acest act administrativ organul de inspecție fiscală a constatat doar că societatea și-a calculat corect baza de impunere și obligațiile fiscale constând în TVA, contribuții, impozit pe veniturile din salarii și asimilate salariilor.

Examinând cu prioritate, conform art. 137 C.p.c., excepția invocată prin întâmpinare se reține că potrivit art. 109 alin. 3 lit. b din OG nr. 92/2003, decizia de nemodificare a bazei de impunere se emite atunci când nu se constată diferențe de obligații fiscale.

În speță, decizia de nemodificare a bazei de impunere nr. 20/2010 atestă că pentru categoriile de obligațiile fiscale nominalizate la pct. 1-12 nu s-au constatat diferențe între sumele datorate bugetului general consolidat și cele achitate, așa încât societatea nu justifică un folos practic pentru anularea actului fiscal astfel emis.

Prin urmare, excepția lipsei de interes este întemeiată, urmând a fi admisă.

Pe fond se constată că potrivit art. 21 alin. 1 din Legea 571/2003 sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile.

Totodată, art. 24 alin. 2 din Legea nr. 571/2003 definește mijlocul fix amortizabil ca fiind orice imobilizare corporală care îndeplinește cumulativ trei condiții, prima fiind aceea de a fi deținut și utilizat în producția, livrarea de bunuri sau în prestarea de servicii, pentru a fi închiriat terților sau în scopuri administrative.

Or, reclamanta a cumpărat construcția în anul 2008 de la o persoană fizică, structura și destinația acesteia fiind de casă de locuit, iar în intervalul de timp curs de la data achiziției și până la data efectuării controlului nu s-a întreprins niciun demers pentru utilizarea sa în scopul realizării de venituri impozabile, nu s-au depus diligențe pentru înregistrarea sediului secundar/punctului de lucru sau pentru obținerea autorizației de funcționare ori cel puțin vreo inițiativă de reamenajare în vederea funcționării service-ului auto și atelierului de tâmplărie.

Este adevărat că la începutul toamnei anului 2008 s-a declanșat criza financiară mondială, dar având în vedere că în România efectele recesiunii au început să se resimtă abia după primul trimestru al anului 2009, reclamanta ar fi avut timp suficient să-și exteriorizeze faptic intenția de a utiliza construcția în scopul realizării de venituri, dacă această intenție ar fi existat cu adevărat la data cumpărării imobilului. Mai mult, tocmai pe fondul condițiilor de dificultate economică era chiar firesc ca o asemenea investiție să fie folosită rapid în vederea obținerii de venituri pentru a recupera din pierderi, ținând seama că SC SRL și-a solicitat deschiderea procedurii de insolvență de abia în septembrie 2010, iar în intervalul anterior a desfășurat activitate.

Așadar, tribunalul conchide că achiziția nu s-a efectuat în scopul realizării de venituri impozabile, iar construcția nu este un mijloc fix amortizabil, nefiind utilizată în producția, livrarea de bunuri sau în prestarea de servicii, pentru a fi închiriat terților sau în scopuri administrative.

Referitor la proba testimonială, se remarcă că ambii martori au arătat că administratorul locuiește în _____, iar nu în _____ aspect nerelevant ținând seama că prin acest fapt nu se probează afectarea construcției în scopul producerii de venituri impozabile așa cum sunt acestea definite la pct. 22 din HG nr. 44/2004.

În ceea ce privește considerarea prețului achitat pentru casa de locuit din _____ ca fiind dividend pentru care se datorează impozit în condițiile art. 67 alin. 1 din Legea nr. 571/2003, din moment ce s-a ajuns la concluzia că achiziția nu s-a efectuat în vederea desfășurării de operațiuni taxabile, iar reclamanta nu a susținut vreo altă destinație în folosul societății decât aceea de service auto și atelier de tâmplărie – înlăturată de tribunal, rezultă că imobilul a fost cumpărat pentru folosul propriu al administratorului și asociatului unic fiind incidente dispozițiile art. 7 pct. 12 din Legea nr. 571/2003.

În ceea ce privește considerarea ca dividende a sumei de _____ lei virată către SC SRL, deși se invocă existența unui contract de împrumut între reclamantă și SC SRL, în instanță nu a fost prezentat un înscris cu dată certă care să probeze această apărare.

Ca atare, întrucât suma a fost achitată către SC SRL pentru achitarea unui debit datorat de SC SRL al cărei administrator și asociat unic este _____ fiul administratorului și asociatului unic al SC SRL, tribunalul observă că și în acest caz concluzia care se impune este aceea că suma de _____ lei a fost scoasă din societate pentru a fi folosită în interesul personal al lui _____ care și-a ajutat fiul să achite o creanță datorată de propria lui societate, fiind incidente dispozițiile art. 7 pct. 12 și art. 67 alin. 1 din Legea nr. 571/2003.

Constatând legalitatea actelor criticate sub aspectul creanțelor fiscale principale, pe cale de consecință dobânzile și penalitățile de întârziere sunt datorate în condițiile art. 119 și 120 din OG nr. 92/2003.

Față de cele arătate, tribunalul constată că cererea introductivă este neîntemeiată, urmând a fi respinsă ca atare.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Admite excepția lipsei de interes.

Respinge cererea de anulare a deciziei privind nemodificarea bazei de impunere ca lipsită de interes.

Respinge cererea de anulare a deciziei de impunere, raportului de inspecție fiscală și a dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală, formulată de reclamanta S.C. „
S.R.L. Suceava – prin administrator judiciar

Suceava, cu sediul în str. nr. și în str. nr. ol. , ap. 1, jud. Suceava, în contradictoriu cu pârâtul MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE – A.N.A.F. – DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE Suceava, cu sediul în str. , jud. Suceava, ca neîntemeiată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 27 octombrie 2011.

Președinte,

Grefier,

Red.
Tehnored.
5 ex. –